

II

(Įstatymo galios neturintys teisės aktai)

TARPTAUTINIAI SUSITARIMAI

TARYBOS SPRENDIMAS

2013 m. liepos 15 d.

kuriuo tam tikros valstybės narės įgaliojamos dėl Europos Sąjungos interesų ratifikuoti Protokolą, kuriuo iš dalies keičiama 1963 m. gegužės 21 d. Vienos konvencija dėl civilinės atsakomybės už branduolinę žalą, arba prie jo prisijungti ir padaryti pareiškimą dėl atitinkamų Sąjungos teisės vidaus taisyklių taikymo

(2013/434/ES)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 81 straipsnio 2 dalį kartu su 218 straipsnio 6 dalies a punktu,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento pritarimą,

kadangi:

- (1) Sąjunga stengiasi sukurti bendrą teisminę erdvę, grindžiamą teismo sprendimų abipusio pripažinimo principu;
- (2) dėl 1997 m. rugsėjo 12 d. Protokolo (toliau – 1997 m. Protokolas), kuriuo iš dalies keičiama 1963 m. gegužės 21 d. Vienos konvencija dėl civilinės atsakomybės už branduolinę žalą (toliau – Vienos konvencija), buvo susitarta siekiant gerinti žalos atlyginimo branduolinių incidentų aukoms priemones. Todėl tikslinga, kad 1997 m. Protokolo nuostatos būtų taikomos valstybėse narėse, kurios yra Vienos konvencijos Susitariančiosios Šalys;
- (3) Sąjunga turi išimtinę kompetenciją Vienos konvencijos, iš dalies pakeistos 1997 m. Protokolu, XI ir XII straipsnių srityse tiek, kiek tos nuostatos daro poveikį taisyklėms, išdėstytoms 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų

civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo⁽¹⁾. Reglamentas (EB) Nr. 44/2001 nuo 2015 m. sausio 10 d. bus pakeistas 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo⁽²⁾. Valstybės narės išlieka kompetentingos spręsti klausimus, kuriems taikomas 1997 m. Protokolas ir kurie neturi poveikio Sąjungos teisei. Atsižvelgiant į 1997 m. Protokolo dalyką ir tikslą, Sąjungos kompetencijai priklausančios Protokolo nuostatos negali būti priimanamos atskirai nuo valstybių narių kompetencijai priklausančių nuostatų;

- (4) Vienos konvencijoje ir 1997 m. Protokole negali dalyvauti regioninės ekonominės integracijos organizacijos. Todėl Sąjunga negali tapti 1997 m. Protokolo Susitariančiąja Šalimi;
- (5) todėl valstybės narės, kurios yra Vienos konvencijos Susitariančiosios Šalys ir kurios iki jų įstojimo į Sąjungą neratifikavo 1997 m. Protokolo, turėtų būti įgalios dėl Sąjungos interesų ratifikuoti 1997 m. Protokolą arba prie jo prisijungti;
- (6) dvylika Sąjungos valstybių narių, t. y. Belgija, Vokietija, Graikija, Ispanija, Prancūzija, Italija, Nyderlandai, Portugalija, Slovėnija, Suomija, Švedija ir Jungtinė Karalystė, yra 1960 m. liepos 29 d. Paryžiaus konvencijos dėl atsakomybės prieš trečią šalį atominės energijos srityje su pakeitimais, padarytais 1964 m. sausio 28 d. papildomu protokolu ir 1982 m. lapkričio 16 d. protokolu, (toliau – Paryžiaus konvencija) Susitariančiosios Šalys. Paryžiaus konvencijoje nustatyta žalos atlyginimo branduolinių incidentų aukoms tvarka, kuri grindžiama principais, panašiais į Vienos konvencijoje nustatytus principus. Paryžiaus konvenciją iš dalies keičiančiu 2004 m. vasario 12 d. Protokolu (toliau – 2004 m. Protokolas) gerinamos

⁽¹⁾ OL L 12, 2001 1 16, p. 1.

⁽²⁾ OL L 351, 2012 12 20, p. 1.

branduolinių incidentų padarytos žalos atlyginimo priemonės. Tarybos sprendimais 2004/294/EB⁽¹⁾ ir 2007/727/EB⁽²⁾ valstybės narės, kurios yra Paryžiaus konvencijos Susitariančiosios Šalys, buvo įgaliotos tuometinės Bendrijos interesais ratifikuoti 2004 m. Protokolą arba prie jo prisijungti. Todėl objektyviu požiūriu pateisinama, kad šis sprendimas neturėtų būti skirtas toms valstybėms narėms, kurios yra Paryžiaus konvencijos Susitariančiosios Šalys, o ne Vienos konvencijos Susitariančiosios Šalys;

- (7) be to, penkios Sąjungos valstybės narės, t. y. Airija, Kipras, Liuksemburgas, Malta ir Austrija, nėra nei Vienos konvencijos, nei Paryžiaus konvencijos Susitariančiosios Šalys. Atsižvelgiant į tai, kad 1997 m. Protokolu iš dalies keičiama Vienos konvencija ir kad Reglamentu (EB) Nr. 44/2001 valstybės narės, kurioms ta Konvencija yra privaloma, įgaliojamos toliau taikyti joje numatytas jurisdikcijos taisykles bei taisykles dėl pripažinimo ir vykdymo, objektyviu požiūriu pateisinama, kad šis sprendimas turėtų būti skirtas tik toms valstybėms narėms, kurios yra Vienos konvencijos Susitariančiosios Šalys. Todėl Airija, Kipras, Liuksemburgas, Malta ir Austrija turėtų toliau remtis Reglamente (EB) Nr. 44/2001 nustatytais taisyklėmis ir jas taikyti srityje, kuriai taikoma Vienos konvencija ir 1997 m. Protokolas, kuriuo iš dalies keičiama ta Konvencija;
- (8) taigi, kiek tai susiję su Sąjunga, 1997 m. Protokolo nuostatas taikys tik tos valstybės narės, kurios šio sprendimo priėmimo metu yra Vienos konvencijos Susitariančiosios Šalys;
- (9) Vienos konvencijos XII straipsnyje, iš dalies pakeistame 1997 m. Protokolo 14 straipsniu, nustatytos taisyklės dėl teismo sprendimų pripažinimo ir vykdymo neturėtų būti viršesnės už Reglamentu (EB) Nr. 44/2001 nustatytas taisykles, reglamentuojančias teismo sprendimų pripažinimo ir vykdymo procedūrą. Todėl valstybės narės, kurios šiuo Sprendimu įgaliojamos ratifikuoti 1997 m. Protokolą arba prie jo prisijungti, turėtų padaryti šiame sprendime numatytą pareiškimą, kuriuo užtikrintų atitinkamų Sąjungos taisyklių taikymą;
- (10) Jungtinė Karalystė ir Airija, kurioms taikomas prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėtas Protokolas Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės, dalyvauja priimant šį sprendimą ir jį taikant;

- (11) pagal prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėto Protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šį Sprendimą ir jis jai nėra privalomas ar taikomas,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Taryba įgalioja Bulgariją, Čekiją, Estiją, Lietuvą, Vengriją, Lenkiją ir Slovakiją dėl Sąjungos interesų ratifikuoti 1997 m. rugsėjo 12 d. Protokolą, kuriuo iš dalies keičiama 1963 m. gegužės 21 d. Vienos konvencija dėl civilinės atsakomybės už branduolinę žalą, arba prie jo prisijungti.

1997 m. Protokolo tekstas pridedamas prie šio sprendimo.

2 straipsnis

Taryba įgalioja Bulgariją, Čekiją, Estiją, Lietuvą, Vengriją, Lenkiją ir Slovakiją padaryti šį pareiškimą:

„Teismo sprendimai 1997 m. rugsėjo 12 d. Protokolu, kuriuo iš dalies keičiama 1963 m. gegužės 21 d. Vienos konvencija dėl civilinės atsakomybės už branduolinę žalą, reglamentuojamais klausimais, priimti Europos Sąjungos valstybės narės, kuri yra to Protokolo Susitariančioji Šalis, teismo, pripažįstami ir vykdomi [*pareiškimą pateikiančios valstybės narės pavadinimas*] vadovaujantis atitinkamomis Europos Sąjungos taisyklėmis šiuo klausimu.“

3 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

4 straipsnis

Šis sprendimas pagal Sutartis skirtas Bulgarijos Respublikai, Čekijos Respublikai, Estijos Respublikai, Lietuvos Respublikai, Vengrijai, Lenkijos Respublikai ir Slovakijos Respublikai.

Priimta Briuselyje 2013 m. liepos 15 d.

Tarybos vardu
Pirmininkas
V. JUKNA

⁽¹⁾ OL L 97, 2004 4 1, p. 53.

⁽²⁾ OL L 294, 2007 11 13, p. 23.